

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development



Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

взаимодействия науки и практики / А.А. Анфиногентова // Региональные агросистемы: экономика и социология. Ежегодник . – Саратов: ИАГП РАН. – 2008. – № 2. (Электронный научный журнал): Ежегодник ИАГП РАН 2008. – Саратов, ИАГП РАН, 2008.- Режим доступа: <http://www.iagpran.ru/journal.php/>; <http://elibrary.ru>.

3. Савин Ю. А вы говорите: зерна не хватает / Ю. Савин // Крестьянские ведомости. 4 февраля 2013 г.

4. Андриющенко С.А. Эколого-экономические критерии эффективности природоохранной деятельности в сельском хозяйстве / С.А. Андриющенко, С.М. Янина. // Научное обозрение. – 2011. – №6. – С.229-234.

5. Развитие российского рынка мясного животноводства в 2014 году и I полугодии 2015 года.– URL: http://novovremya.ru/media/2015/06aug2015/myasnoe_zhivotnovodstvo2015.pdf.

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ВИКИДІВ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ

асистент **Вороненко В.І.**, студентка гр. ЕД.м-51 **Шешеня С.С.**
Сумський державний університет (Україна)

В питанні головних причин змін клімату досі немає єдиної точки зору. Багато вчених вважають, що антропогенна діяльність є головною причиною кліматичних змін [1]. Інші вчені висловлюють припущення, що навіть за умов скорочення викидів CO₂ нинішній температурний режим збережеться. Також деякі дослідження показують, що до нинішнього підвищення середньої температури на планеті призвело загальне зниження забруднення атмосфери. Це відбулося завдяки тому, що в результаті повітря стало більш прозорим і це забезпечило до 20% збільшення середньої температури на континенті [2].

Міжнародне енергетичне агентство повідомило, що глобальні викиди парникових газів (CO₂) збільшилися приблизно в два рази з початку 1970-х років. Отримані поточні оцінки показують, що ці викиди зростуть у межах від 25 % до 90 % у період з 2000 по 2030 рр., при цьому частка викидів парникових газів у країнах, що розвиваються, стане ще більшою в найближчі десятиліття [3].

Якщо звернутись до Кіотського протоколу, то відповідно до статті 17, сторони мають встановлені зобов'язання щодо зменшення викидів парникових газів і вони мають можливість торгувати квотами на викиди цих газів щоб виконати взяті на себе зобов'язання [4]. Торгівля квотами дозволяє виконувати зобов'язання.

Ринок квот дозволяє учасникам Кіотського протоколу здійснювати обмін частками зобов'язань по викидам, що дозволить перерозподілити у часі між собою дозволений в рамках встановленого терміну обсяг викидів парникових газів.

Основними покупцями квот на викиди парникових газів є Японія, Іспанія, Австрія, Німеччина, Канада та Світовий Банк, а продавцями - Росія, Україна та країни Східної Європи. Потенційні обсяги торгівлі квотами України в 2010 р. становили 250 млн од., у 2012 р. - 400 млн. од., у 2014 р. - 500 млн. од. Слід

зазначити, що за оцінками ринок має надлишкову кількість квот для продажу (близько 11,7 млрд.) порівняно з потребами покупців (близько 2,7 млрд.) на період до 2016 року. За будь-яким сценарієм, Україна, найімовірніше, матиме надлишок квот на викиди, які вона зможе продавати на міжнародному ринку через торгівлю викидами, і можливість генерувати скорочення викидів для продажу з використанням механізму спільного впровадження, який передбачається Кіотським протоколом. Спільні впровадження, торгівля квотами та інвестиції через схему зелених інвестицій могли б забезпечити принаймні часткове фінансування для проектів зі скорочення викидів парникових газів.

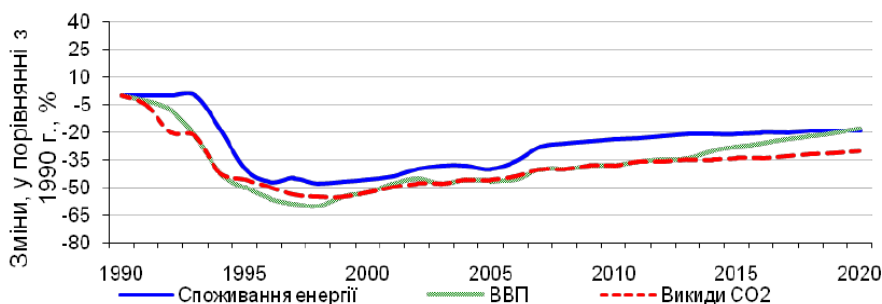


Рис. 1. ВВП, енергоспоживання й викиди CO2 в Україні

Україна планує заробляти на продажу квот на викиди парникових газів. Протягом 5 років на цьому можна заробити 12 млрд євро. Це право Україна отримала завдяки підписанню Кіотського протоколу.

Кіотський протокол дозволяє Україні щорічно викидати в атмосферне повітря до 925 млн т парникових газів. Але такий обсяг викидів наша країна здійснювала останній раз у 1990 році. Після розпаду радянського союзу Україна зменшила обсяги викидів більш ніж на 50%. Завдяки цьому держава зараз має можливість продавати не використововану частину квоти. За прогнозом Мінекономіки, до 2017 року вона перевищить 2,2 мільярда тонн [5].

1. Єремєєв В. Регіональні аспекти глобальної зміни клімату / Єремєєв В., Єфімов В. // Вісник НАН України. – 2003. – №2. – С. 10–17.

2. Хлобистов С.В. Еколого–економічна оцінка механізму контролю завикладами парникових газів. / Хлобистов С.В., Потабенко М.В. // Економічні механізми. – 2007. – № 3. – С. 23–29

3. Стратегія розвитку України «Україна 2020: стратегія національної модернізації». [Електронний ресурс]. - 04.04.2015. - Режим доступу: http://www.radakmu.org.ua/uk/news_and_report/1079.html

4. Кіотський протокол до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату // Офіційний портал Верховної Ради України. [Електронний ресурс]. - 04.04.2015. - Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_801/page

5. Україна "робить гроші" на повітрі [Електронний ресурс] – Режим

УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТАМИ В СОЦІО-ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ

студентка гр. М-31 **Даценко А.О.**
Сумський державний університет (Україна)

Актуальність теми полягає у тому, що конфлікти є досить поширеними в суспільстві, майже кожного дня ми стикаємося зі свого роду конфліктами, які не завжди вирішуються, та згодом мають негативний вплив на суспільство.

Поняття «конфлікт» було відоме людству ще з давніх часів. Спочатку конфлікти виникали виключно на соціально-економічному ґрунті, до таких можна віднести загарбницькі війни, що забрали мільйони людських життів. З розвитком людства почали виникати конфлікти і з екологічних причин: забруднення атмосфери, морських вод, з приводу вичерпання ресурсів та ін.

Загалом, конфлікт можна розуміти як протистояння, або протиріччя, що виникає між людьми або групами людей та має конструктивні або деструктивні наслідки. Звідси, і конфлікти можна поділити на конструктивні та деструктивні.

В сучасному суспільстві ми можемо помітити причинно-наслідковий зв'язок між конфліктами у соціальній, екологічній та економічній системі. Яскравим прикладом такого конфлікту є аварія на Чорнобильській АЕС. По-перше, аварія в Чорнобилі – велика екологічна катастрофа для України та для інших країн: забруднення атмосфери, земель, вод, опромінення тварин, негативний вплив на здоров'я людей і навіть смерть. По-друге, тут одразу ж виник і соціальний конфлікт: багатьом людям довелося покинути свої домівки, покинути роботу та влаштуватися на новому місці, жити в іншому ритмі, та інше. По-третє, на подолання наслідків пішло багато коштів з державного бюджету, до негативних наслідків у економіці можна також віднести втрату потужного джерела атомної енергії, втрату земель, тощо. Таким чином, на прикладі Чорнобильської катастрофи можна помітити чіткий зв'язок між конфліктами соціального, екологічного та економічного характеру. Представимо це у вигляді схеми (рис. 1).

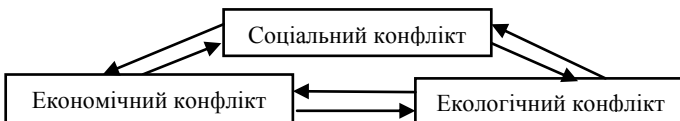


Рис. 1 Причинно-наслідковий зв'язок між соціальним, екологічним і економічним конфліктом

Розглянемо окремо зазначені види конфліктів.